

CRONICA SPORTIVA

A. C. R. R.

Rezultatul concursului de Auto-Turism 1923

CUPA A. S. R. PRINCEPESA ELENA (challenge 2 ani)
D. Edgard Mendl (Steyr).

MARELE PREMIU AL A. C. R. R.

D. Edgard Mendl (Steyr). Medalie specială de aur.

PROBA DE REGULARITATE

1. D. Edgard Mendl (Steyr). Plachetă de aur.
2. Prințul Bibescu (Cadillac). Plachetă de argint.
3. Prof. Dr. Juvara (Lancia). Plachetă de bronz.

PROBA DE CONSUMAȚIE

1. D-nii Stala și Merz (Mercedes). Plachetă de aur.
2. D. prof. Juvara (Lancia). Plachetă de argint.
3. Prințul Bibescu (Cadillac). Plachetă de bronz.

CUPA ARDEALULUI (5 km. coastă)

I după formulă

1. Prințul Bibescu (Cadillac).
2. D-nii Macavei și Rosenberger (Mercedes). Medalie de argint.

II. Viteza absolută

D-nii Stala și Merz (Mercedes). Plachetă de aur.

CUPA BANATULUI (5 km. viteză)

I după formulă

1. D-nii Macavei și Rosenberger (Mercedes).
2. D. Mendl (Steyr). Medalie de argint și obiect de artă.
3. D-nii Stala și Merz (Mercedes). Medalie de bronz și obiect de artă.

II. Viteza absolută

D-nii Stala și Merz (Mercedes). Plachetă de aur și obiect de artă.

CUPA PRIMĂRIEI CAPITALULUI (1 km. plecare din loc)

I după formulă

1. D-nii Macavei și Rosenberger (Mercedes). Plachetă de argint.
2. D. Mendl (Steyr). Medalie de argint și obiect de artă.
3. D-nii Stala și Merz (Mercedes). Medalie de bronz și obiect de artă.

II. Viteza absolută

D-nii Stala și Merz (Mercedes). Plachetă de argint.

CUPA PREFECTURII POLIȚIEI (300 m. suplete)

D. Edgard Mendl (Steyr) Plachetă de argint.

CUPA C. V. BIBESCU (challenge 3 ani)

D. Edgard Mendl (Steyr).

Foot-ball Rugby

Echipa reprezentativă a Ceho-Slovaciei a învins la Praga echipa reprezentativă a Italiei cu 5-1.
E prima înfrângere a italienilor în decursul ultimilor doi ani (anul trecut ei reușiseră a face „match” nul cu fornicabilii ceho-slovaci).

Suntem curioși să vedem cum va rezista echipa reprezentativă a României contra aceleiași echipe ceho-slovace (match-ul va avea loc la Cluj pe ziua de Duminică 1 Iulie).

Greutăți și Altare

Fenomenalul amator marselez Joseph Alzin, a reușit a stabili la Paris două noi recorduri ale lumii: 56 kgr. „développé à gauche” (vechiul record: 55 kgr., Bonnes); — 115 kgr. „arraché à deux bras” (vechiul record: 111 kgr. Vasseur).

Lawn-Tennis

Campionatele lumii pe teren bătut au avut loc de curând la St. Cloud (lângă Paris).
Iată rezultatele finale:

Simplu domni: W. H. Johnston (american) învinge Washer (belgian) 4-6, 6-2, 6-2, 4-6, 6-3.

Simplu doamne: d-ra S. Langlan (franceză) învinge Miss Mac Kane (amer) 6-3, 6-3.

Dublu mixt: d-ra Langlan-Cochet (fr.) învinge Miss Mac Kane-Gilbert (englezi) 6-2, 10-8.

Dublu doamne: Miss Mac Kane-Mrs. Beamish (engleze) învinge d-ra Langlan-d-na Golding 5-2, 6-3.

Constanța

Odată cu venirea sezonului sportiv, sportmenii și-au reînnoit antrenamentele și lupta pentru victorie. Orașul nostru este un centru sportiv însemnat, posedând echipe bune, de foot-ball-associatie cari s'au distins și prin alte orașe. Posedăm un număr mare de societăți sportive; cele mai însemnate sunt: „Liceul Mircea cel Bătrân” (campionul interșcolar 1921-1922, deținătorul cupelor „Noel”) echipa cursului interior a aceluiași liceu (campionul interșcolar dobrogean 1922-1923 deținătorul cupelor „Diana” și „Minerva”), „Comert”, „Victoria”, „Săgeata”, „Elops” (elenă), „Tomis”, „Artiv” (armeană), „Macabey”.

„Cupa” de foot-ball-miută „N. Rogu” s'a disputat între echipele claselor ale liceului câștigătoare fiind cl. VI.

Din îndemnul d-lui inginer Stoicescu-Dunăre, președintele de onoare al clubului „Săgeata”, se va forma o echipă care va pleca într-un turneu de propagandă prin Dobrogea în cursul verii pentru și mai marea popularizare a foot-ball-ului.

Din ferecile și alte sporturi încep a înflori la Constanța și azi avem următoarele grupări de specialitate: „Tennis-club” și „Gallia-club” cu 4 terenuri de lawn-tennis; Apoi „Boxing-club”, Canotajul și practicat de către membrii cluburilor „Elops” și „Săgeata”. Natațiunea, are adepti buni și antrenaj și e vorba să se organizeze și 2 echipe de „Water-Polo” (unicele în România!).

Singurul lucru ce ne lipsește e un comitet regional depinzând de F. S. S. R. București și prea departe, pentru a se ocupa de Constanța și din acest motiv sportul nu progresaază destul de repede.

AL. Antonescu

O îndreptare

În rubrica sportivă a „Adevărului Literar și Artistic”, din 29 Mai a. c. citesc câteva inexactități, în articolul „Brăila sportivă”. Ca un vechiu cunosător al mișcărilor sportive brăilene și ca un imparțial cercetător, socot că e de datoria mea să le pun în nota lor justă.

1. Echipa „Nigrits” nu mai există.

2. Echipa „Propășirea” e de categ. II-a, după cum se poate vedea din întălnirile sale, cu echipe din această categorie și în deosebi cu „Sf. Gheorghe”, cu care a făcut, regulat „match” nul.

N. M. Bancu

F. S. S. R.

Campionatele naționale de atletism 1923, precum și concursurile pentru cupa A. S. R. Principele Carol, vor avea loc la Brașov, pe stadionul din Valea Cetăței.

Concursurile pentru cupa A. S. R. Principele Carol, vor avea loc în zilele de 25-26 Iulie, iar campionatele naționale în zilele de 28-29 Iulie 1923.

Programul pentru ambele concursuri, va fi alcătuit din următoarele probe:

CUPA A. S. R. PRINCEPELE CAROL

(25-26 Iulie 1923. — Deținător Universitatea Cluj)

- 1) 100 m. plat;
- 2) Aruncarea greutății;
- 3) Salt în lungime fără avânt;
- 4) 200 m. plat;
- 5) Aruncarea discului;
- 6) Salt înălțime fără avânt;
- 7) 400 m. plat;
- 8) 110 m. garduri;
- 9) Aruncarea suliței;
- 10) 1000 m. plat;
- 11) Salt lungime;
- 12) 400 m. garduri;
- 13) 800 m. plat;
- 14) Salt înălțime;
- 15) 5000 m. plat;
- 16) Salt cu prăjina;
- 17) Ștafeta 4x100 m.;
- 18) Triplu salt;
- 19) Aruncarea ciocanului.

CAMPIONATELE NAȚIONALE

(28-29 Iulie 1923)

Aceleași probe adăugându-se Ștafeta olimpică.

CONDIȚIUNI.

Condițiile sunt aceleași pentru amândouă concursurile. Poate lua parte la concurs orice membru aparținând unei grupări sportive afiliată la F. S. S. R.

Inscrierile se vor face pentru fiecare concurs separat și împreună cu taxele se vor înainta direct la Brașov pe adresa Comitetului Regional (Strada Hirschler 25) cel mai târziu până în seara zilei de 19 Iulie a. c. Inscrierile neînsoțite de taxe sau sosite după închiderea înscrierilor nu se vor lua în considerare.

Taxa de înscriere: Lei 25 pentru punct și persoană; Lei 10 pentru ștafetă.

La campionatele câștigătorul fiecărui concurs va purta titlul de campion al României pe anul 1923; iar al doilea și al treilea vor primi premii (plachete) oferite de F. S. S. R.

ÎNȘTIINȚARE

Înainte de masă ora 9, ziua 1-a, vor avea loc probe din 100 m. plat eliminări, salt înălțime fără avânt, 110 m. garduri eliminări, aruncarea ciocanului, 400 m. plat eliminări, 4x100 m. ștafetă eliminări.

Ziua II-a. 200 m. plat eliminări, salt lungime fără avânt, 400 m. garduri eliminări, ștafetă olimpică eliminări.

După masă ora 4, ziua 1-a. 100 m. plat, aruncarea greutății, 800 m. plat, salt înălțime cu avânt, 110 m. garduri, 400 m. plat, aruncarea suliței, triplu salt, ștafeta 4x100 m.

Ziua II-a. 200 m. plat, salt lungime cu avânt, 1200 m. plat, aruncarea discului, 400 m. garduri, salt cu prăjina, 5000 m. plat, ștafeta olimpică 200x200x400x800 m.

Societățile sunt rugate a ne anunța din timp numărul și data sosirii atletilor, — încă din ziua înscrierilor — pentru a ne putea îngriji de locuințe.

Viziunea Dragostei

(Feciorul lui Nenea Tacke Vameșul)

— M'am mutat de curând aci...
Nu cunosc pe nimeni; nu mă cunoaște nimeni...
Nici o privire, un zâmbet sau o fâgăduință!
Cărți cojite în patru părți cojiți.
Dimineața privesc prin fereaștră tufacele de pe gard;
În ele pare că-mi răcoșesc sufletul — streine și ele și eu...

Am urmat-o însuflețit convins, de dogoarea ademenirilor ei de mamă, primind a o întovărăși din igrasie în igrasie.

Ea și-a orânduit pe ale ei, eu pe ale mele — nimicuri sfinte. Olimpia, mi-a adus crisanțeme ruginite și le-a înmănușiat, în lipsa mea, în jurul a tot ce-am scos la iveală, mai adorată și am semănat pe masă.

Mi-a mângaiat atât de mult inima, aceste găteți dezintereșate, alcătuite din îndemnul unui suflet larg ca cuțetarea, senin ca oceanul, sfios ca steaua...

Crisanțemele Olimpicii schimbă zâmbete cu oaspeții — razele de soare — pe jumătate adormiți în brațele lor tutumii. În boschetul înlănit, o fântână îmbrobodită în scânduri și pae, înalță psalmii de agonie, în acorduri frivole de pic... pic...
Prisos de jale, în cocioaba mamei, candela abea clipind, dărușete acestui cimitir pustiu, para lumini ei religioasă și săracă; spre ea stau îndreptate privirile, pline de mulțumire și pietate, a trei morți vii: mama, eu și Olimpia...

Mamei îi e rău. Și-a împlântat mâinile cu hălci dintr'o scurteică desființată și s'a făcut un cocoloș de împeticături, din care se aude, din vreme în vreme, câte un gemăt desnădăjduit venit ca din fundul unei schimicii unde ar striga cineva, uitat acolo, și peste care s'a încrucșat, fiare peste fiare...

Soarele înșală norii. O pătură de corbi, îi fură, în treacăt, din lumină. Biserica își lustrușete crucea în pulberea așanată a razelor.

Din spre mama nu se mai aude nimic. În spatele ei întolțoșat, fulgeră câteva picături de aur, stropite de milostivul soare...

Am luat în înțelegere cu părintele Nae, ca pe la toacă să dăm un acatist...

Am îngrijit-o... și nu știu cum, par'că din mulțumirea de care trebuie să-i fie mângaiată inima dogorită de-o linguriță cu vin cînt, împărăteșe și eu...

Poate că undă facem un trup și prin care astăzi de dimineață, a curs un strop din vinul sfințit în „Cana”.

Și tot scaldându-mă la soare, — și pe jumătate grijit și eu — am adormit pe lavița plină cu de-ale cititului.

Când mă desmeticoșc, dau cu ochii peste o pereche de... ochi, care mă priveșc din prag, cu o nuanță de duioșie, amestecată cu o compătimită mută, — doi ochi, ca două stele fărâ colțuri, adânci și potolii, treziți, din când în când, de flacăra ce li se propoșc în lumină.

O noaptea de atlas, tivită cu scâpările ochilor, se lăsa într'o lenvie voluptuoasă, pe un bulgăre de aur mat, luminând basmul acestei nopți exotice cu scâpări de ametistă, de câte ori se atinge de cremenea gândului.

La marginea acestei cascade de stramii arături, suspină doi ochi, — doi fluturi negri orbiți de lumina astrului, gravat la răspântia frunții —, în două orbite de cafea, presărând lacrimi în florile de măr din obraji, umezind buzele și ținând astfel continuu nevădatecă rana gurii, mănăcând de sîdelul dinților, de la un răsad la cel'alt răsad al zâmbetului și poleind această arătate basmoaică, cu extazul divinității...

De trei zile am în ochi, ochii ei, după luminile cărora îmi amintesc că, în fuga nesocotită de lângă laviță, privirea mea a furat un accent de... zâmbet, sleit în colțurile lor migdalose, și pe cari 'lam tâlmăcit din pluriile fine ale aceluiași suras atent, înrudit cu acela al buzelor pripte.

Ce nedumerire sufletească, acolo în colțul unde se destramă cea din urmă coardă a voinței, între amintirea unui jurământ și în torentul unor priviri ademenitoare!

Ochii pe cari i-am ținut iocoină în sufletu-mi pustiu, îmi ard luminile. Mama habar n'are cât păcătușc, hulindu-i rugăciunile trebunioase, cu acela ale mele nesocotite și cu care împlor cerul să păstreze para de lumină, lucreșilor iubii, până s'or desboboci liliecii.

În altarul desprimăverei, osanalele sunt mai aproape de ingerii...

Deapăn aleea de la un capăt la altul.
Pe la mijlocul acestui drum nefolositor, îmi ese înainte Olimpia.

În loc de reumatismele mamei, îi înșir de boala mea ridicolă!

Și să între în casă.
Eu rămân împietrit unde am întălnit-o, cu șalele rupte, cu picioarele tăiate...

Mă teia ca Olimpia, când va eși de la mama, să nu găsească din mine un mușuroi nedeslușit, ce-ar sămăna a om frânt.

Când dau să mă pierd în alee, observ că, de pustu ce-i pragul, inima mi se destramă de coaste ca o fașie de postav săgetată de foarfecă.

Chipul Olimpicii, rărare între zăbrele ca un trunchi de nalbă.

Întru în odăia. În dreptul pragului mi-am îndreptat privirile spre așfințitul care înmormânta un soare mîniat.

Pe meschioară, zăresc oare nobile.

Măinile ei vătute, au lăsat semno gospodărești, pe care le citesc printre portretele, cărțile și însemnările mele zănatice.

Pe d'asupra lor, plutește un parfum de inocență și sficiune.

Când dau să-mi trântesc oasele, îi zăresc talia, corectă și suavă, cum i-o îmbracă întinericul pridvorului, în mișcarea grăbită pentru a se furia.

Dimineața e înălbită ca o fașie de pânză tivită cu solzi, torși dintr'un soare de aur.

Și par'că nici Dumnezeu nu se îndură să înmormânteze ast paradis postum; prea e sublim pentru meceșaul toamnei.

Șapoi, făuritorul lui, orgolios, s'a amoretat de însăși opera.

E opera unui Dumnezeu!

Mama îmi aduce de ale mîncărei, pe prisăpă... la soare. Olimpia a încremenit în poartă. Iau să citesc; ochii îmi rămân sleși pe brațele rănite ale cașilor din poartă, momiți de o reînflorire prematură.

Pe prag... nimic în pridvor, pustiu.

Mama și Olimpia tănușc pe șoptite.

Din „Discipolul” lui Bourget se prelinge o petală de stănjinel.

Sfârșesc de citit un studiu asupra „Ochilor albaștri”, semănat printre paginile unei foi, la care scriam când va mai multă nepăsătoare.

Printre aceste rânduri de ocazie... i-am avut în ochi, săptămâni neîntrerupte.

Adese ori, plîngeam „cu ei” — citind — când mama îmi ghicea, dintr'o lacrimă, dorința de a-mi toarce gândurile singur.

Concertul șoapteleor din fântână a amuțit, într'o lacrimă uriașă, rece și ascuțită.

Încep, pe brodite, să-i prind zâmbetul în minte și cu care să facă soră celor două iocane.

Se strecoară ca o năluca, împovorându-mi gândurile cu o spuză de mărgăritare, supte, din când în când, de cele două fașii pârghite în focul buzelor, înbinând în mijloc o proeminență nervoasă, furată de cele două gropițe, și nimicite și ele, în momente de seriozitate, de obraji palizi.

Olimpia m'a surprins alcătuiind acest zâmbet, de inger mort, cu ajutorul câtorva linii de creion, pe pagina goală a unui caet. L'am nimicit cu alte linii, trase una contra alteia, simțind dogoarea unei priviri nehotărâte, sleită pe naivul meu desen.

Către seară citesc, la capul mamei, câte ceva din autorii ei adorați. Alături pianul suspină aria lui Siebel din Doctorul Faust.

În păhărelul candeliei, în care trăește sufletul mamei, reflexe, amestecate cu danțuri fantastice de lumini și culori, țșes prapit, dar tainic, un... „zâmbet miraculos”...

Aseară a căzut o stea... Am intrat îngăndurat în casă.

Cu toate astea, nu mă încumet a crede mai de grabă în suspinul unei stele care cade, decât în acela al undelor ce ar îngheta pentru veșnicie în ochii ce am întălnit în prag...

Fereaștră e înflorită de chipul ei, care brodează geamul cu o pată străpunsă de două diamante vii și din care țășnesc săgeți argintate. Mă răstignesc de grilaj, de unde o admir ca pe niște moaște, împachetate într'o cutie de sticlă.

Rugina unor castani împănăște gardul trebitor înrămăriei chipului și pe care citesc o rățăgăre stranie, amestecată cu o nuanță de sufocare sufletească.

Concretizarea a tot ce-am sperat, într'o niurare scrisă, mă reîntoarce înapoia celor ce îmi erau atât de dragi. Am profanat un talisman în care îmi așterusem tot ce sufletul mai avea să izbucnească încă dincolo de răvașul, care era expresia ultimului strigăt agonic, după care apoi, auzeam, ca dintr'o vreme bătrână, cum avânturile trebuiau să se potolească!

În odăia trăește un parfum de altar.

Într'un pahar, își dă sfârșitul un trandafir alb. Pe alocuri, pașii înălțesc în alunecul lor, fășii din stăsalul prisocă din bucățile cu care își întocmește o haină de bal.

Din când în când, opresc avântul mohorâtelor surduri, pentru a-i fura ceva din ceea ce se ivește pe chipul ei preocupat de necesitatea terminării gătelei.

Privirile-i zac într'o pânză fină de lacrimi, care contrastează înfiorător de sublim cu reflexele aluzului, care fulgeră printre degetele zorite.

Și avem fiecare acoperișul lui: eu, caetul, în doșul cărții îmi furizez lacrimii; ea, preocuparea migăloasă a cizelării atlasului brut într'o formă anumită, care îi nimicoște prilejul compătimității, odată cu ascultarea ce dă citanicii!

Vijelia orgei, îmi încarcă sufletul de-o religiozitate mistică. Cădelușele parfumează catedrala.

În stratele obscure, lucesc fantome.

Melodii încete despășnesc îngrămădirile de fum.

Odăjdule Monseniorului împrumută scelșipri de scuturi, dintr'o sumedenie de raze, țesute din ghemulețe de toate culorile.

Predica umple inimile ascultătorilor. În bolta acestei case sublime, referenurile liturgiei încununează atmosfera cu o nuanță de Dumnezeire...

În suspinele orgei, întocmesc o rugă amară.

E atât de pustie catedrala fără ea... și Crist e atât de trist fără... ruga ei!

Librarul mi-a trimis pe... Hamlet legat în... catifea și peste care l'am rugat să încrusteze o cruce la piedestalul căreia să se odihnească o hărăc suprapusă la două cizane încrucșate și care împrumută mici evanghelii din... Danemarca, ceva din figura neliniștitului prinț.

Accastă notă de doliu, ce am pus în biblioteca mea așanată, mi-a fost inspirată de aole mici cărțișoare mohorâte ce-am zărit la cei mai mulți dintre evlavioșii catedralei, și din care, îmi închipușc că trebuie să aibă și ea una.

Și în momentul când glonteale ucigaș a îmbrucățit tâmpla, pentru ca de acolo, zburând printre morminte, să ia cu sine drojdia de viață, rămasă pe fundul unor tineriți nefolositoare, nu s'a născut în suflet vre'o dorință de revenire la restul vieții.

Și, mai departe, îngămfat de curajul făjarnic ce-mi împrumută „gloriosul” moment de a înțeșta odată prășeaua instrumentului, îmi sleșește în suflet dorința unei iluzii de viață nouă, care poate s'ar naște între momentul deslegării lanțului sau al renunțării târziu...

Dar clipa pe cât e de fulgerătoare, pe atât e de carbă — mai prapită ca însuși momentul în care trece scâmbia renunțării, căci, chiar în același spasm de curaj sau regret, se aude de-tunătura și se zărește flacăra...

Sărmanul Klopstock

Patul de Fer -
Patul de Bronz -

Teleton 25/65

Patul de Copii
găsiți la vechea
Fabrica de Mobile
GUTMAN MARCUS
Str. Sfinți Apostoli 72
Colț prin Cal. Rahovei

